

INDEX CAPITUM,

- Religiosus exemptus, quando ante ordinarium con-
venitur, & quo pacto suam exemptionem defendat.
ibid.
- 6 An quando Religio est actor adversus laicos, possit
ipsoe convenire coram judge conservatore per ipsam
electo. ¹⁷¹
- 7 An possit construi monasterium Religiosorum absque
Episcopi auctoritate. ^{ibid.}
- 8 An quando in privilegiis continetur, ut non intelligatur
revocatum, nisi de eo fiat specialis mentio de
verbo ad verbum, intelligatur revocatum per clau-
sum, non obstante quocumque privilegio, etiam
habet clausulam, ut de verbo ad verbum fieri de-
beat de illo mentio, eius tenorem pro inferno vo-
lamus hic haberi. ^{ibid.}
- 9 An Regulares possint uti suis privilegiis contra alios
Regulares similis privilegia habentes, etiam illis
non utantur? & simillimi familiari Religiosorum
an possint uti privilegiis Religionum contra ipsos
Religiosos, etiam si ipsi privilegiis Religiosi non utan-
tur. ¹⁷²

LIBER VII.

Circa ordines.

C A P U T I .

De ordine.

- Dub. 1. **A**nordo sit sacramentum, characterem
que imprimat, ac de ejus materia, &
forma in generali. ¹⁷³
- 2 An sit de essentia hujus sacramenti,
ut qui initiat, tangat materiam. ^{ibid.}
- 3 An sit de essentia sacramenti ordinis in sacerdotio, &
diaconatu manus impositio. ¹⁷⁴
- 4 An sit de essentia ordinis, ut ministretur ab Episco-
po faciente sacram. ¹⁷⁵
- 5 An sit de essentia sacramenti ordinis, ut idem Episco-
pus, qui profert verba, porrigit materiam tan-
gendarum ab ordinando. ^{ibid.}
- 6 An prima tonsura sit ordo, & sic sacramentum,
characteremque imprimat & gratiam conferat. ^{ib.}
- 7 An quatuor minoribus ordinibus finit verò ordines, & sic
sacramenta, characteremque imprimant. ¹⁷⁶
- 8 An subdiaconatus, & diaconatus sint ordines verè,
& propriæ; sive sacramenta, & characterem im-
primant. ^{ibid.}
- 9 An Episcopatus sit verè & propriè ordo, sive sacra-
mentum, & characterem imprimat, gratiamque
conferat. ¹⁷⁷
- 10 An Cardinalatus sit ordo, & in qua ab Episcopatu-
m differat. ¹⁷⁸
- 11 Quid differt inter Episcopos, & simplices sacerdos-
tes, & inter Episcopos, & Archiepiscopos Patri-
archas, Primates, & Papam. ^{ibid.}
- 12 Quia sit materia, & qua forma singulorum ordi-
num, & in quo actu imprimatur character illius
ordinis. ^{ibid.}
- 13 An si in celebrazione ordinum aliquod omittatur, sit
supplendum. ¹⁸⁰
- 14 An character unus ordinis necessariò supponat cha-
racterem alterius ordinis. ^{ibid.}
- 15 Quia requirat essentialiter consecratio Episcopalis, &
qua tantum ex precepto. ¹⁸¹
- 16 Quid conferat Pallium Patriarcha, & Archiepisco-
pus Primati, id est, quæ possint ante Pallii recepi-
tione. ¹⁸²
- 17 Quia sint actus proprii, & ministeria singulorum or-
dinum. ¹⁸⁴
- 18 Quis sit hujus sacramenti minister. ^{ibid.}
- 19 Quibus in jure commissum sit primam tonsuram &
ordines minores conferre, cum Episcopi non sint. ¹⁸⁵
- 20 Quis sit minister sacramenti ordinis necessitate pra-
cepti. ^{ibid.}
- 21 An Abbates, & alii Pralati, qui non sunt Episco-
pi, habent tamen jurisdictionem quasi episcopalem
ibid.

- in subditos secularium, possint illis dare litteras di-
missorias ad ordines, vel hoc solùm possit Episcopi
pi. ^{ibid.}
- 22 Quis sit proprius Episcopus alicuius ad hunc effe-
ctum ut possit illum licet ad ordines promovere,
& illi conferre litteras dimissorias, ut ab alio ordi-
natur. ¹⁹⁰
- 23 Qualiter ratione beneficii Ecclesiastici contrahatur do-
micilium. ^{ibid.}
- 24 Quis sit Episcopus proptius, ut possit ad ordines pro-
movere præfatum effectum in Religione, & an talis
possit ad ordines promoveri. ¹⁹¹
- 25 An si dedit Papa alicui facultatem, ut ordinatur
extra tempora à suo ordinario, tantum possit ordi-
nari ab alio cum litteris dimissoriis sui ordinarii.
ibid.
- 26 An capitulum sede vacante ante annum clapsum pos-
sit licentiam concedere alicui Episcopo, ut in ea
diocesis ad ordines promoveat alienos habentes di-
missorias proprii Episcopi, aut cui Pratali Regu-
laris, vel personas ejusdem diocesis habentes di-
missorias Episcopi mortui, vel Nunci Apolitici,
ut à quocumque Antistite ordinetur. ¹⁹³
- 27 An cum proprius Episcopus dat litteras dimissorias
alieu subdito, ut ordinetur à quocumque Episcopo,
videatur illi concedere, ut dispenset cum ordinato
in quacumque irregularitate, & quovis alio
impedimento ad ordines, in quo posset proprius E-
piscopus dispensare. ^{ibid.}
- 28 Ad initiatu prima tonsura, vel quatuor minoribus
ordinibus ab alieno Episcopo abique licentia proprii,
gaudeat privilegiis clericalibus, sive capax bene-
ficii, vel Tonsura ei in nullo modo profit, & an possit
proprius Episcopus ratam habere hanc ordinacionem,
ibid.
- 29 An possit proprius Episcopus cogere subditos ad re-
cipiendum ordines, vel eis potestibus negare ordi-
nes. ¹⁹⁴
- 30 An femina sit ita jure divino incapax ordinis reci-
pendi, ut si de facto ordinaretur, non teneat or-
do. ¹⁹⁵
- 31 An hermaphroditus sit capax ordinis, ita ut si ordi-
natur, teneat factum. ^{ibid.}
- 32 An atas determinata sit de necessitate sacramenti in
sacramento ordinis, vel sat sit quacumque atas, etiam
ante usum rationis, ut sacramentum hoc col-
latum sit validum. ¹⁹⁶
- 33 Quales atas requiratur ex necessitate præcepti tam
ad ordines factos, quam ad minores. ^{ibid.}
- 34 Quale beneficium, vel patrimonium debeat habere
promovendus ad ordines. ¹⁹⁷
- 35 Quale beneficium, vel patrimonium requiratur post
Tridentinum. ^{ibid. c. 11. 13. & 14. de reform.}
- 36 An clericorum patrimonium, ad cuius titulum factos or-
dines recipit, habeat privilegia iure concessa boni
Ecclesiastici, scilicet ut de illo non solvatur deci-
ma. Item non possit alienari sine solemnitatibus
requiritis ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum.
199
- 37 An ut promovatur quis ad ordines minores requi-
ratur beneficium, vel patrimonium, vel tantum ad
ordines factos. ^{ibid.}
- 38 An renunciatio beneficii, vel patrimonii, ad cuius
titulum aliquis ad ordines factos promovetur, vali-
dat a se. ²⁰⁰
- 39 An si quis habens patrimonium ordinetur non facte
patrimonii mentione, censeatur ad illius titulum
ordinatus. ^{ibid.}
- 40 An qui habens patrimonium, & ad titulum illius est
initiatus subdiaconatus, & postea renunciavit, nullum
aliud beneficium, vel patrimonium habens, &
initiatus est diaconatus, & sacerdotio, ostendens
prius testimonium patrimonii, tacensque renuncia-
tionem postea factam, incurrit penas statutas con-
tra eos qui absque patrimonio initiantur. ^{ibid.}
- 41 An qui facto patrimonio initiatus est subdiaconus,
possit absque novo patrimonio vero ad superiores or-
dines ascendere. ^{ibid.}
- 42 An qui recipit donatione priedum, ut ad titulum
illius ad ordines promovetur, & postea contra-
xit debita, vel promisit foro certainum summan,
ut nubetur, quæ sunt majora valore priedii, po-
sit ad illius priedii titulum ad ordines promoveti.
ibid.

43 An

ET DUBIORUM.

- 43 An patrimonium, ad ejus titulum quis ordinatus
est, possit sine licentia Episcopi vendi, antequam
quis sit adeptus beneficium, vel aliunde habeat uni-
de commode vivat. ^{ibid.}
- 44 An si pater melioris filium, ut bona illa sine patri-
monium, ad ejus titulum ad ordines factos promo-
veatur, possit post promotionem revocare hoc. ^{ib.}
- 45 Qualis scientia requiratur in eo, qui ad ordines pre-
movendus est. ^{ibid.}
- 46 An vita, & morum honestas requiratur in promo-
vendo ad ordines. ²⁰¹
- 47 Quid requiratur, ut clericus peregrinus possit in alie-
na diocesi celebrare. ²⁰³
- 48 An si fundans Capellaniæ ex propriis bonis, præci-
piat ut Capellanus teneatur dicere tot Missas in heb-
domada, talis Capellania requirat actu ordinem
factum. ^{ibid.}
- 49 An clericus teneatur deferre habitum, scilicet vestes
clericales, & tonfuram, quæ clericalis dicitur, id-
est, corona. ^{ibid.}
- 50 Quo in loco fint ministrandi ordines. ²⁰⁵
- 51 Quo tempore ordines faci celebrandi sint. ^{ibid.}
- 52 Quo tempore possint ordines minores conferri. ²⁰⁶
- 53 An omnes ordines possint simul una die eidem con-
ferriri. ^{ibid.}
- 54 Quis possit dispensare in interstitiis servandis inter re-
ceptionem duorum ordinum, quæ præcipe servari.
Trid. fess. 23. c. 11. 13. & 14. de reform. ²⁰⁸
- 55 An ad diffundandam in interstitiis requisitis inter or-
dinum receptionem, exigatur causa. ²⁰⁹
- 56 An eadem causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ,
quæ requiratur in Trid. fess. 23. c. 11. de reform & c.
14. requiratur in dispensatione, & in interstitiis inter
ordinum minorem, & alium minorem, & inter sub-
diaconatum, & diaconatum: eadem (inquam) quo
ibi, requiratur in dispensatione in interstitiis inter
ultimum ordinem minorem, & subdiaconatum, &
inter diaconatum, & sacerdotium. ²¹⁰
- C A P U T II.
- De obligatione recitandi Horas canonicas
ratione ordinis.
- Dub. 1. **Q**uo sint Horæ canonicae, quinam ad illas
teneantur. ²¹¹
- 2 An clericus minorus ordinum teneatur ad Horas can-
onicas, vel saltu ad aliquam aliam orationem plusquam laici. ^{ibid.}
- 3 An religiosi professi, tam viri, quam feminæ in Re-
ligione approbata, teneantur ad Horas canonicas
graduum, officium parvum Beate Mariae. ^{ibid.}
- 4 An Monachus profetus ad chorum, qui extra suum
monasterium vivit, vel justa dispensatione, vel quia
ejus est, teneatur ad Horas. ^{ibid.}
- 5 An equites, quos vulgo comedentes, appellamus
teneantur sub mortali recitare eas orationes; quas
loco Horarum canoniarum præferunt eorum regula,
ut recitent, in illisque recitandis servare inter-
dictum. ^{ibid.}
- 6 An Novitii teneantur Horas recitare. ²¹³
- 7 An qui hora nona, id est, alas nubes, initiatur sub-
diaconatus ordine, teneatur ad integratas Horas to-
tius diei, & idem queritur de eo, qui hora nona
professionem emitit. ^{ibid.}
- 8 An qui teneatur ad Horas canonicas, satisfaciunt, si
sola mente dicant, vel teneantur voce alta dicere.
ibid.
- 9 An qui Ecclesiæ præcepto teneantur ad Horas, pe-
cent, si sint in peccato mortali eas recitent, quando pri-
vatum recitare. ^{ibid.}
- 10 An fatem clericis dicentes Horas publicè in choro,
pecent, si sint in peccato mortali. ²¹⁴
- 11 An peccat mortaliter obligatus ad Horas, qui omis-
tit aliquam, vel partem notabilem. ^{ibid.}
- 12 An qui ex negligencia, vel plena deliberatione omis-
tit aliqua die septem Horas canonicas, contrahat fe-
tem peccata mortalia. ^{ibid.}
- 13 An qui alternatim recitat cum alio dicendo partem,
& audiendo aliam partem, censeatur integrè recita-
re, five sit Hora canonica, five sint preces, ex peni-
tentia sacerdotali, vel ex defuncti institutione. ^{ibid.}
- 14 An quando aliquis dicit officium divinum in choro,
& audit partem, quam canit alter chorus, & par-

tem suam non canit, sed submissa voce dicit, sa-
tisfaciat præcepto.

ibid.

15 An censeatur integrè recitare, qui dum dicitur divi-
num officium in choro, occupatur occupatione ne-
cessaria ad ipsum divinum officium, ut prévi-
deo lectionem, quam est cantaturus, vel mittitur

ibid.

16 An censeatur integrè recitare, qui audit partem, quæ
cantat chorus, & aliam partem organo pulsat, vel
mittitur partem illam, quam organo dicit, supple-
re, & similius chorus satisfaciat, dicendo suam par-
tem, & audiendo partem, quam pulsat organum,

ibid.

17 An qui Horas dicunt syncopando, censeatur inte-
grè recitare, & sic satisfaciant & famuli, qui cum
his recitant. ^{ibid.}

18 An qui ex obligatione partem Horæ omittit, vel qui
intrat tardè chorum, vel exit ante finem Horæ cen-
seatur integrè recitare, licet non repetat totam Ho-
ram. ^{ibid.}

19 An qui Horam interrupit, censeatur integrè recita-
re, vel potius teneatur totam Horam repete. ²¹⁶

20 An si licet dividere Matutinum à laudibus, ita ut
Matutinum dicatur vesperè diei precedentis, & lau-
des aurora sequentis: & tunc sit dicenda oratio in
fine laudum. ^{ibid.}

21 An cùm Sacerdos solus recitat, debeat dicere ante ora-
tionem Domini vobiscum. ^{ibid.}

22 Quam Breviarium formant teneantur sequi, qui tenen-
tur ad Horas canonicas. ^{ibid.}

23 An quando Religioses, vel Ecclesiæ cathedrales, seu
collegiate, qui ante ducentos annos habent Brevia-
rium, non acceptant hoc novum, sed recitare juxta
ta suum, Religiosi privati, vel privati clerici, sub-
ditū talium dicuntur, vel tenentur recitare juxta hoc novum Breviarium, vel potius juxta Bre-
viarium sua Ecclesiæ, vel Religionis. ²¹⁷

24 An si modò peccatum lethale, recitat juxta aliud
Breviarium, quam Pli Quinti. ^{ibid.}

25 An mutatis qualitatibus officii peccet mortaliter, v.g.
qui recitat tenetur Horas canonicas, si recitaret de
facto quando debet recitare de feria, vel contrà ib.

26 An possit Episcopus dispensare cum suo subdito, ut
secundum aliud Breviarium recitet. ²¹⁸

27 An qui tenetur ad Horas, teneatur ad omnia offi-
cia, quæ sunt in Breviario, scilicet ad Psalmos pa-
nitiales, officium defunctorum, litanias canticum
graduum, officium parvum Beate Mariae. ^{ibid.}

28 An attentione sit in præcepto in Horis canonicas, &
alii precebus, quæ ex præcepto dicuntur. ^{ibid.}

29 An sit præceptum orandi devotè. ²¹⁹

30 An qui recitat Horas abfue attentione requisita, ita
ut defectus attentionis peccet mortaliter, teneatur
Horas recitare. ²²⁰

31 An in orationibus, quas quis non ex præcepto, sed
ex devotione recitat, sit peccatum recitare sine illa
attentione actuali vel virtuali. ^{ibid.}

32 An qui tenetur ad Horas, possit sine peccato finali
exercere alias orationes externas. ^{ibid.}

33 An dormientes, vel dormitantes inter recitandum,
satisfacient præcepto recitandi. ^{ibid.}

34 An qui non recordatur se dixisse aliquem Psalmum
vel Horam, teneatur repete. ²²¹

35 Quod sit tempus competens, & legitimus ad reci-
tandum Horas canonicas, five in communis, five in parti-
culari. ^{ibid.}

36 An peccet qui non recitat Horas canonicas privatim,
debitis, & competentibus horis. ^{ibid.}

37 An Matutinum, & laudes, & reliqua Horæ diei
præsentis possint recitari vesperè precedens diei,
& qua hora. ²²²

38 An teneatur sacerdos recitare Matutinum antequam
faciat sacerdotum. ^{ibid.}

39 An facere sacram conventionale, seu majus, quod di-
citur solemne, ante Matutinum recitatum, sit pec-
catum. ^{ibid.}

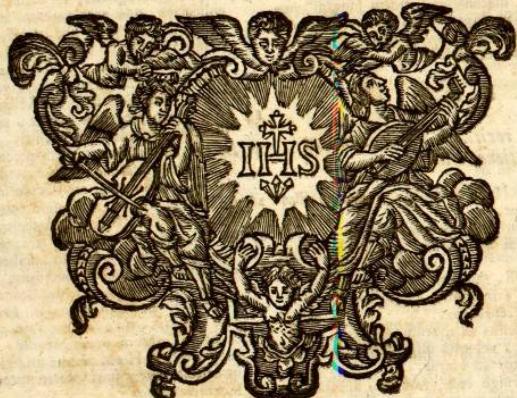
40 An sit peccatum facere sacram antequam recitetur
prima. ^{ibid.}

41 An pervertens ordinem Horarum quando privatim
dicuntur, ut recitans Tertiæ ante Primam, pec-
cat. ^{ibid.}

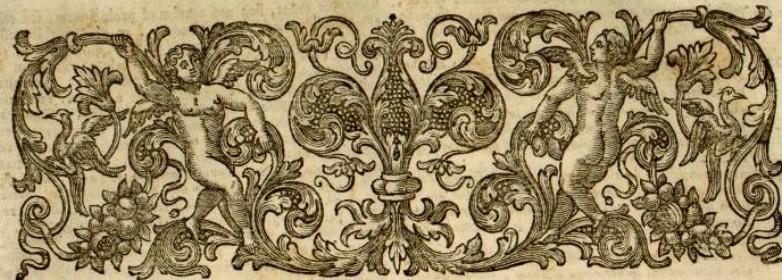
42 An non recitare Horas canonicas publicè in choro
horis. ^{ibid.}

INDEX CAPITULI, &c.

- horis debitis, vel ibi ordinem Horarum pervertere, ibid.
sit peccatum mortale.
43 An omittens, vel non potens recitare Horam canonicas tempore debito, teneatur intra eundem diem recitare illam, sive præponendo, sive postponendo, ibid.
44 Quo in loco sint dicenda Hora canonica. 224
45 An infirmitas excusat ab Horis canonicas recitandis, & qualis esse debet, ibid.
46 An cæci, & ita oculis caligantes, ut legere nequeant, teneantur ad Horas canonicas, vel memoriter dicendo, si memoria reineat, vel memoria mandando, ut memoriter recitent. 225
47 An infirmus, nequit dicere omnes Horas, teneatur ad partem, quam potest, ibid.
48 An qui querit est, ita ut solus recitare nequeat, teneatur juncto socio recitare, ibid.
49 An quoniam potest dicere Horas canonicas, potest tamen b alio audire, teneatur ad id, ibid.
50 An quoniam teneatur ad Horas, & nequeunt illas dicere, teneatur dicere, vel facere aliquid loco Horarum, ibid.
51 An ob ieritiam Breviarii excusatetur quis à recitandis Hos canonicas. 226
52 An ursus aliquius rei facienda necessitas excusat ab Horis canonicas recitandis, ibid.
53 An dispensatio excusat ab Horis, ibid.
54 An excommunicatio, suspensio, degradatio, irregularitas excusat ab Horis, ibid.
55 An potest subdiaconus dicere Dominus vobiscum, ib.

THO-

THOMÆ
SANCHEZ
E SOCIETATE JESU,
Opusculorum Moralium, seu Consiliorum
TOMUS POSTERIOR.

LIBER QUARTUS.

De consiliis, seu casibus particularibus circa ultimas voluntates: ubi de illegitimis.

CAPUT I.

De Testamentis.

SUMMARIUM.

- D**ub. I. Quid, & quotuplex sit testamentum, & qualiter se habeat solemnitas in testamento requisita, an scilicet sit tantum solemnitas: requisita ad probandum veritatem testamenti, vel sit evidentiatis confirmationis testamenti.
2. Quam solemnitas requirit testamentum non nuptiarium, id est, testamento abierto.
3. Quam solemnitas requirit testamentum in scriptis, id est, clausum.
4. Quae solemnitas requiritur in testamento caci.
5. Quam solemnitas requirit testamentum inter liberos, sive sit non nuptiarium, sive in scriptis.
6. Quam solemnitas requirit testamentum tempore postis.
7. An ad legata sita requiritur eadem solemnitas.
8. Quam solemnitas requirit mandatum ad testandum, id est, potest sit alteri aliquis probet, ut nomine illustre testamentum condat.
9. An si quis copia facere testamentum non nuptiariu coram sufficienti numero testium, & solemnitate legitima, & facti institutionem, & aliqua legata, & captiva, & morte preventu non perficit, valent in iis, qui disponerat.
10. An testamentum in scriptis carens debita solemnitate, habens tantum solemnitatem non nuptiariu, valent ut non nuptiariu.
11. An si maritus, & uxor, seu alijs duo coniuncti in eadem charta testantur in scriptis (quod fieri conceditur), co quod à multis, C. si certum petatur, & ibi ducunt omnes) requiruntur duæ solemnitatiæ, scilicet quatuordecim testes, &c.
12. Quae solemnitas requiriatur in codiciliis.
13. Quae in solemnitate requirat donatio causa mortis.
14. An quando contrahens jure civili nullus est ob defectum aliquius solemnitas eo jure requiri, si etiam in foro conscientie nullus, ita ut per illum non transferatur dominium.
15. An idem, quod diximus, dubi precedenti de testamento minus solemniter circa ejus obligationem in foro conscientie, descendunt etiam sit de contractu cum Ecclesia gesto, cui de illa solemnitas jure requiri.
16. Qualiter testamentum sit usque ad mortem revocabile.
17. An si quis juravit se non revocaturum testamentum, possit postea revocare.
Th. Sanchez Consil. Moral. Tom. II.
18. An donatio facta in pana mutationis testamenti valeat.
19. An ex Principiis facultate, testante consensu interveniente, concisa ad hoc, ut testamentum revocari non valeat, possit testamentum irrevocabile effici.
20. An si quis vovet Deo relinquere in testamento mille aureos pauperibus, & testamentum condat, in quo eos relinquat pauperibus, possit panitere, & testamentum revocare.
21. An confititu ad duobus testamento ex communis consensu, confirmetur illud testamentum morte alterius.
22. An duobus testamento ad duobus hereditibus producantur ab eodem testatore eadem die facta, neque apparet posse, quod prius confitetur, quid sit dicendum.
23. An quando testator in primo testamento apponit clausulum derogatoriam sequentis testamenti, si posset faciat aliquid testamenti, maneat primum derogatum.
24. An quando testator relinquat, ut coniugines pauperibus quantum centum aurei distribuantur, vel ut in Capellania fuerint coniugantes, usque ad quoniam gradum protendat, haec coniugantes.
25. An testamentum, quod fecit pater non habens liberos, validum sit quod omnia legata, si dies supererexit, nec revocari, nec confirmari, cum posset liberos habuerit.
26. An si potestor majoratus, qui in illo successus tempore, qui erat habili, & vocans ad illum, incurrit potest aliquod impedimentum excludens a successione majoratus secundum illius institutionem, illum amittere, vel potest adhuc illum retinere.
27. An si quis decedat ab intestato, teneantur eius successores quintum bonorum pro eius anima expendere.
28. An quarta bonorum, qua debet alteri coniugi pauperi non habenti unde decenter subsistetur, minus legitimam filiorum, ita ut non sit detrahenda de quinto, nec si habent ascendentis, de tertio bonorum.
29. An si quis faciat donationem irrevocabilem medietatis bonorum, qui tempore moris haberit, apostola clausula solita, quod ex tunc se defitit, & privata domino horum bonorum, sequit consipit, tamquam inquilinum, & usufrueretur illorum, possit dum vivit, pro libito disponere de his bonis, illaque donare, ut sibi placuerit.
30. An millesimatione in re viri facta constante matrimonio sint communicanda, seu dividenda inter virum, & uxorem, tamquam lucra constante matrimonio acquisita, vel doceant eis, se viri.
31. An successor majoratus teneatur solvere debita à predecessori.
32. An possident bona fide predium aliquod vincula majoratus obiectum, quia scilicet bona fide emit a possedere majorata.

A
ratio,